

Петро Шкутяк

правильний вибір

Листівник Юрій Андрухович – найвідоміший сьогодні івано-франківське у світі. Його заслужено вважають послом української культури в Європі. Романи і есеї Юрія Андруховича перекладені на десятки мов, його есеї, що публікуються в провідних європейських газетах, відкривають європейцям правду про Україну.

Юрій Андрухович закликає земляків 26 жовтня прийти на дільниці і голосувати, як підказує совість і гідність.

Індикатор надії

Я дуже хотів би, щоб ми виграли ці вибори. Це досить проста фраза і напевно сама собою розуміла. Звичайно, а як же інакше? Хто це мав би виграти ці вибори, як не "ми"? Ми завжди прагнемо виграти якісь вибори. І коли ми їх – о диво! – виграємо, то раптом дізнаємося, що знову пошилися в дурні. Тобто не все так просто. Тут є, по-перше, проблема з "ми". Хто такі ці "ми"? Чого їм треба, чим "нам"? По-друге, проблема з "виграти". Що це насправді таке, в чому це полягає, які матиме наслідки?

Так і виходить, що формулювання на початку фрази не така проста, навіть якась підозріло багатозначна.

Гаразд, почнімо з'ясування. Ми – це певна частина українського суспільства. Я маю деякі підстави думати, що ми його передовою частиною. Ми далеко не в більшості, але в певні моменти нас вистачає для чергового імпульсу, чергового витка надії. Часом ці надії втілюються в наші фантастичні майдани. Водночас ми вже як мінімум одного разу дізналися, що майданні надії дуже легко змарнувати. Це дуже цінне знання, хоч і негативне. Щоб у ньому не погубитися, варто визначити якісь конкретні індикатори.

Мій індикатор кандидує на мажоритарному окрузі в місті, де я живу. Цей момент може задати за надто локальним, щоб говорити про нього саме тут, а не на місцевому рівні. Іншими словами, ця тема може задати надто вузькою. Але я наважися писати про це тут, бо для мене це та крапля, в якій віддзеркалюється світ. У цьому випадку – той епізод, який покаже, чи ми навчилися не марнувати надії.

Якщо він перемає, я вважаю, що ми взагалі пробилися. Що поспішимо, що ми дечому дуже суттєвому навчилися. Не ми як громада окремого західноукраїнського міста, а ми як уся країна. Я хочу ризикнути твердженням, що кандидат Петро Шкутяк є пілотним проектом української громадянської зрілості. Він іде на вибори, об'єднує кажучи, без біг-бордів – це його дуже ве-

ликий плюс. Це свідчить про те, що він ніяк не пов'язаний ні з політичними, ні з фінансовими, ні з політично-фінансовими гравцями. У нього не вкладають чисте бабло. Ставши депутатом, він не буде зобов'язаний його відпрацьовувати. Вони – згадані цим гравці – вже знову поділили країну. Цього разу за округами мажоритарки. От уявіть собі: вони вже про все домовилися, бабло куди слід занесено, результат гри, як у проданому матчі, відомий заздалегідь. І як чудово було б їм цю ігрову покласти – якщо не в більшості округів, то хоча б у багатьох. А якщо не в багатьох, то хоча б у пілотних. На майбутнє кожна така перемога нам дуже знадобиться.

У цьому прагматичний мотив мого вибору. Але є ще й героїко-романтичний.

Кандидат Петро Шкутяк, 34-річний громадянин доволі неуспішної країни, активіст 15-ї сотні Самооборони Майдану, який він відстоює цілком і повністю, з листопада по березень. Відстоює у сенсі захистив – ось що маєтось тут на увазі. У травні він пішов добровольцем на Луганщину і записався в "Айдар". Він став солдатом, причому правильним – солдатом свободи. Ми не надто добре знаємось особисто, але для багатьох людей нашого кола він став героєм захоплених рекавів. Живим підтвердженням того, що правильні чоловічі вчинки трапляються не тільки у

пропагандистських фільмах.

20 липня була неділя – здається, по-справжньому літня, з першим цього року запливом на середину озера. Увечері ми були пригломашені звісткою про його тяжке поранення в бою під Георгіївкою. Слово Георгіївка з того часу стало для нас означати щось більше, ніж просто назву населеного пункту десь коло Луганська, тобто щось більше, ніж ще одну назву зі зведень "штабу АТО". На щастя, воно не мав тиме для нас жалюгідного флеру. Але більшова відзнака залишилася на ньому назавжди.

Наш солдат вижив. Протягом наступних годин і днів ми зацікавлено стежили за його долею: прооперований у Харкові, перевезений до шпиталю у Львові. Лікування, реабілітація, повернення.

Такий епічний сюжет обов'язково мусить мати продовження. Такі історії не обриваються на півслові.

Тут дуже проста альтернатива. Якщо перемає бабло, і наш кандидат не пройде, можна буде констатувати невільковитість хвороби або принаймні ще один кінець фільму. Дали розповідати ні про що – нашої країна залишається у своєму порочному колі порочних політиків.

Але якщо трапиться таке, що бабло програє, а наш кандидат пройде, можна буде глибоко зітхнути і невпевнено промовити щось на зразок "Ого, неважко таки справді почалося?".

Єдиним фронтом

Брат за брата: "айдарівець" Андрій Грималюк знявся з виборів на користь побратима по батальйону Петра Шкутяка

Патріотичні сили об'єднуються довкола кандидата в народні депутати, добровольця батальйону "Айдар" Петра Шкутяка. Першим про свою підтримку заявив бойовий побратим Петра Шкутяка "свободівець" Андрій Грималюк.

"Є проблема, – зазначив Андрій Грималюк, – олігархи і їхні клани надали намагання змуситися залишитися у владі, просунути туди своїх нових людей. Ми маємо права зрадити Майдан. Прийшов час об'єднуватися, але не навколо олігархічних кланів, а навколо правдивих патріотичних людей, які люблять наше місто. Наразі я прийняв рішення знатися з виборів на користь Петра Шкутяка. Жодного виправдання не може бути ситуації, коли через особисті чи

політичні амбіції окремих кандидатів та партій до влади приходять нечисті на руку та грецькі".

Голова обласної організації ВО "Свобода" Василь Попович додав, що нині є загроза, що в парламент знову потрапить людина, котра "у хвилину каже 10 мільйонів у Верховній Раді, і буде обличчям Івано-Франківська".

Згодом про зняття на користь Петра Шкутяка оголосив висуванець Радикальної партії Сергій Палійчук.

"Закликаю всіх віддати свій голос за достойного кандидата, активного учасника Помаранчевої революції та Революції гідності, бійця батальйону "Айдар", який отримав поранення, захищаючи Україну, Петра Шкутяка, – заявив Палійчук.

Сергій ЛЕЩЕНКО: "Я б ніколи не голосував за людину від олігархів"

Найвідоміший український журналіст-розслідувач, бататорний автор "Української правди" Сергій Лещенко просить франківців уважно придивитися до минулого і вчинків кандидатів і зробити "критичний вибір". Про це йшлося на презентації книги Лещенка "Межіпрський синдром. Діагноз влади Віктора Януковича" в Івано-Франківську.

Сергій Лещенко сьогодні їде до парламенту в списку Блоку Петра Порошенка під номером 19. Попри те, він не агітував в Івано-Франківську за висування Блоку Петра Порошенка – колишнього дирек-

тора "Буковелю" Олександра Шевченка.

"Потрібно робити такий вибір, який вважаєте правильним. Той вибір можна робити вже не виходячи з того, аби не було гірше, а з того – як буде краще, тобто голосувати не "проти" когось, а "за", – зазначає Лещенко. – Я б ніколи не голосував за людину, яка пов'язана з олігархами, тому що завжди був проти них. У моїй книзі є цілий розділ, присвячений заводам, яхтам і оборудкам Ахметова, Коломийського, Фірташа... Моє прохання до всіх – бути свідимими, бо від того, кого ми виберемо, залежить те, як ми живемо".

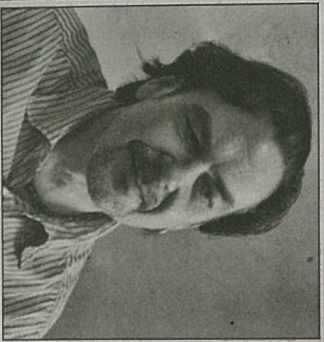
КОМАНДА ПЕТРА ШКУТЯКА

Петро Шкутяк об'єднує порядних патріотичних професіоналів, які здатні принести країні справді корисні реформаторські закони, ідеї і проекти.

У Колі – найкращі в країні фахівці в галузі права, фінансів, стратегування, оборони, освіти, розвитку територій, інвестицій. Ці люди вже на ділі довели, що попри всі труднощі в нашій країні можна добиватися успіху і чесною працею.

Учасники Кола готові всіляко допомогти розвитку Івано-Франківська, аби він став багатим, охайним, зручним для його мешканців містом.

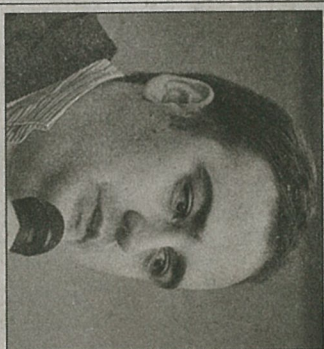
Коло Петра Шкутяка – відкрите. Маєте цікаві ідеї, досвід, думки, ініціативи – долучайтесь! Зробимо разом і наше місто, і всю країну заможною, успішною, цивілізованою і європейською!

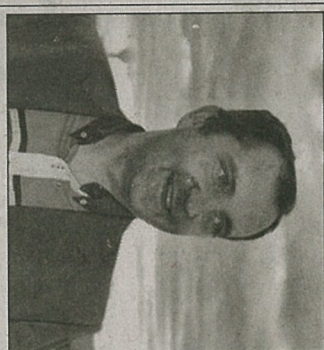
Юрій АНДРУХОВИЧ – письменник, перекладач, есеїст. Віце-президент Асоціації українських письменників. Гумантарна сфера, розвиток культури (Івано-Франківськ).

Володимир ВОРОБЕЙ – директор агенції економічного розвитку РvU Knowledgе Network. Учасник Унівської та Несторівської груп. Регіональний розвиток (Львів).

Євген ГЛІБОВИЦЬКИЙ – керуючий партнер компанії рго.тоуа, учасник Унівської та Несторівської груп. Стратегічний розвиток (Львів).

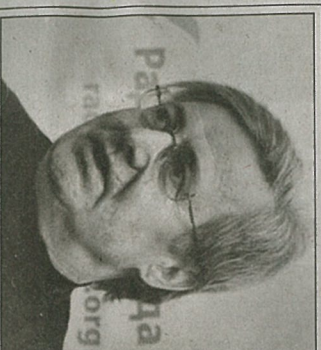
Юрій ДРУК – фінансист, керуючий Івано-Франківською обласною філією ПАТ "УкрЕксімбанк". Монетарна політика, банківський сектор (Івано-Франківськ).

Ігор КАБАНОК – адмирал Військово-Морських сил ЗС України. Військова реформа (Київ).

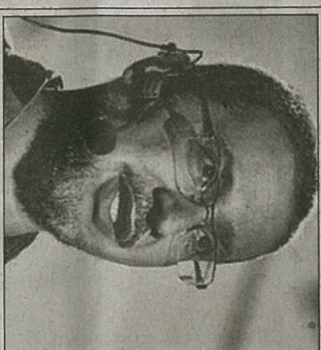
Анастасія ЛЕХІНА – член експертної ради з реформування при МВС, викладач Единурської бізнес-школи. Реформа МВС

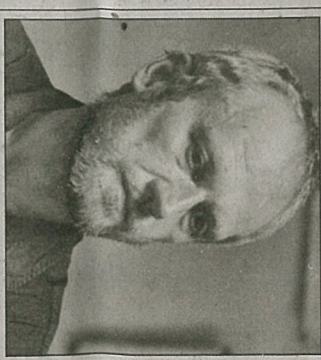
Віктор МУСІЯКА – один з авторів тексту Конституції України, професор Києво-Могилянської Академії. Конституційна реформа (Київ).

Софія ОПАЛЬКА – декан LvBS (Львівської бізнес-школи Українського Католицького Університету). Інновації та залучення інвестицій (Львів).

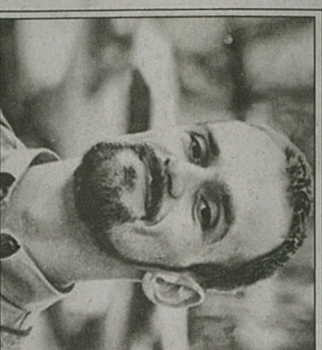
Валерій ПЕКАР – співзасновник Громадянської Платформи Нова Країна, викладач Києво-Могилянської бізнес-школи. Економічна стратегія (Київ).

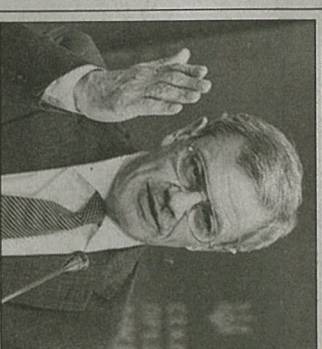
Тарас ПРОХАСЬКО – літератор та філософ. Розвиток культури (Івано-Франківськ).

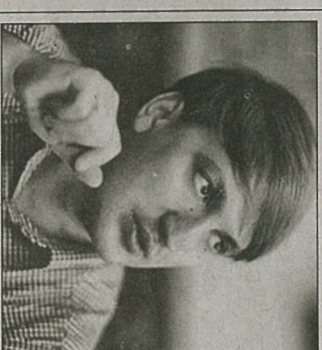
Андрій РОМАНЧУК – керуючий партнер юридичної компанії "Moris Group". Антикорупційне законодавство (Київ, Івано-Франківськ).

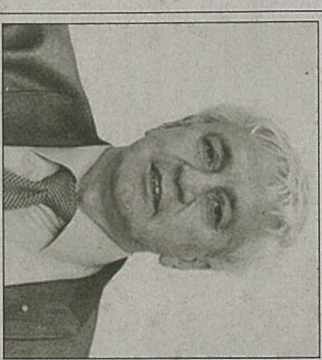
Кирило РУБАНОВСЬКИЙ – експерт з правових питань, співавтор низки актів законодавства, адвокат. Місцеве самоврядування, соціальна політика, бюджетна реформа (Івано-Франківськ).

Богдан СОКОЛОВСЬКИЙ – експерт з енергетичної безпеки. Енергетична реформа (Київ).

Олександр СОЛОНТАЙ – експерт Інституту політичної освіти. Децентралізація та місцеве самоврядування (Київ).

Богдан ТОМЕНЧУК – директор Івано-Франківського регіонального центру оцінювання якості освіти. Освіта, шкільництво (Івано-Франківськ).

Голова Люстраційного комітету Єгор Соболев, Самопоміч

– Я думаю, що Івано-Франківськ має пишатися таким кандидатом і має обрати його депутатом.

Усі ви знаєте, з якої родини Петро, знаєте, що у нього багато дітей, у нього чарівна дружина, у нього було дуже багато причин залишитися тут у Франківську і допомагати країні тут, але він узяв і пішов на фронт сам, добровільно, з однієї-єдиної причини – "хто, як не я". Він три місяці провів під кулями, снарядами і "градами", і це завдяки таким, як він, як бійці інші герої нашої армії, ми маємо можливість з вами зараз жити у Незалежній Україні. Петро був поранений у страшний бій, оскільки влучили у ногу і голову, і ми усі дуже за нього

переживали. У славетному місті

Харків Петру надали першу допомогу зробили операцію, у Львові його виходжували, і тепер він отут, перед Вами, потребує Вашої підтримки.

Я думаю, війна – це є найбільша перевірка, після якої до кандидата в депутата немає жодних запитань. Усі ми любимо Україну, вдягаємо вишиванки, усі ми неогані люди, але ті, хто пішов і став під кулями, "градами", врятували цю країну для нас. Вони є людьми, з яких колись в такий самий спосіб формувалася справжня еліта усіх націй. Тому величне прохання – делегувати Петра у Верховну Раду. Він не підвів Вас під кулями – не підведе і в парламенті!

Сергій ГЛІБОВИЧКИЙ,
експерт зі стратегічного розвитку, співавтор стратегії розвитку Львова. У команді Петра Шкутяка допомагатиме розробляти стратегію для Івано-Франківська. Вважає, що в нашого міста величезний потенціал і знає, як його реалізувати.

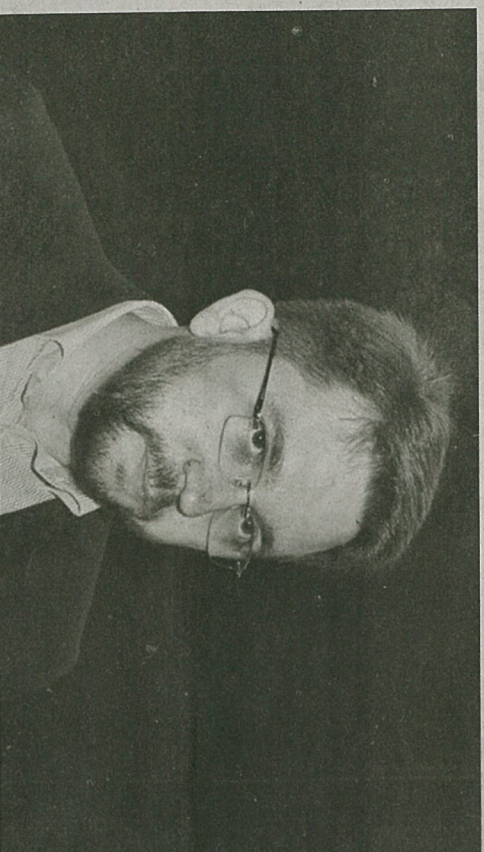
— Ми з Петром Шкутяком знайомі десь біля 10 років, і всі наші перетини були з розмовами про те, що і як має змінитися в майбутньому. Потім ми говорили про те як впливати на ті зміни, які будуть, а потім говорили ще й про те як самостійно формувати ті зміни, які мають ставатися. Раніше ми дивилися на зміни, як

на щось, що впливає на нас. Тепер ми дивимось на себе, як на того, хто формує ці зміни. Франківськ має дуже багато чого дати Україні, бо є дуже особливим містом. Одна з речей, яку мені цікаво було робити впродовж 7 чи 8 років роботи в своїй організації, в Промові — це є досліджувати цінності мешканців різних міст України і дивитися, який внесок кожне з міст робить в Україну. Франківчани мають за що бути горді, бо вони роблять достатньо вагомих внесок, про який дуже часто не здогадується і не задумується. Це готовність взяти і зробити, яка зараз на білбордах часто зустрічається, є чимось, з чим

Івано-Франківськ живе весь час. Тут дуже високий рівень підприємливості мешканців, який не має як проявити себе чезраз, що в цій країні слабо захищена власність, незрозумілі правила гри, ми не знаємо яким чином до нас постукає заварашній день і тому не плануємо. Це якраз те, що треба зробити — це звільнити ось цю спробу можливості, волю, підприємливості для того, щоб люди могли самореалізовуватись і відкривати бізнес, могли робити нові організації і засновувати медіа, ініціативи та рухатися з цим далі у життя.

Міністрів, — це партнер, з яким можна розмовляти, партнер, до якого можна прийти і якому можна розповісти про ті висновки, які ми бачимо з досліджень, з аналітики, хто зрозуміє і не буде мати за цим корупційний інтерес. Бракує партнера, який зможе сконцентрувати політичну волю і впровадити задум в життя. В цьому сенсі мені дуже бракує в парламенті такої людини, як Петро Шкутяк.

Ми зараз маємо можливість зробити дуже важливий крок до того, щоб з'явилися люди, які спроможні сконцентрувати політичну волю! В парламенті потрібні люди, які можуть бути біцями. Тому Петро — ідеальна кандидатура для цієї місії.

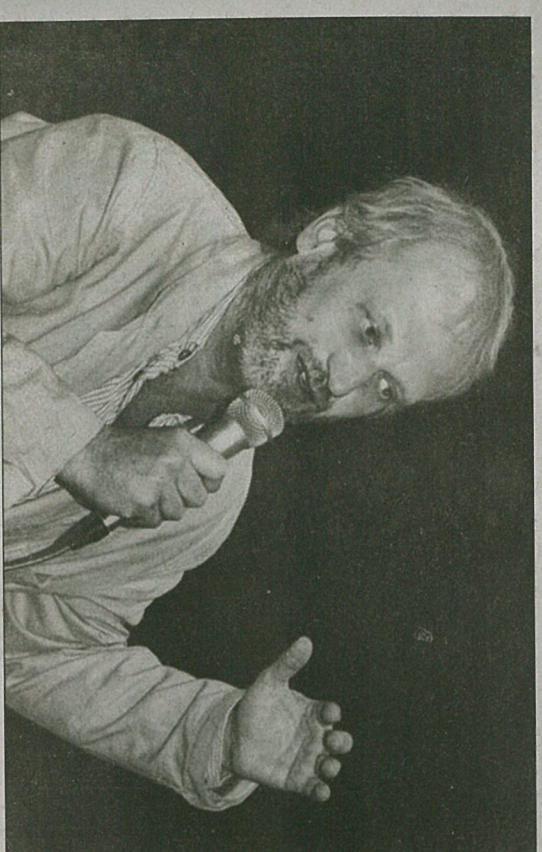
Андрій РОМАНУК,
юрист, керуючий партнер юридичної кампанії. Допомагатиме втілювати ідеї стратегії в закони. Пріоритетними для Петра Шкутяка стане антикорупційне законодавство і муніципальна реформа, яка дасть поштовх для розвитку українських міст.

— Я переконаний, що наша команда зможе багато зробити для Франківська, для мешканців міста. Те, що Петро формує про-

фесійну команду з людей які можуть втілювати і практично реалізувати чудові ідеї, — це дуже важливо. Всі хочуть покращення ситуації в різних сферах, але дуже часто це не доходить до професійного юридичного викладу на папері. Я готовий допомогти викладати в формі законопроектів програмні задуми депутата, а вже Петро буде захищати і просувати їх у парламенті.

Хочу звернути увагу на два надзвичайно важливих сьогодні моменти — лострацію і антикорупційне законодавство. І закон "Про очищення влади", і антикорупційне законодавство це потребують чималих відосконалень і роботи. Тільки, що Петро планує працювати в цьому напрямку. А ми всі йому допоможемо.

Ми з Петром знайомі давно. Мали різні ситуації. Можу сказати точно: він твердий у переконаннях в чинках. Мені дуже приємно бути в цій команді, і коли Петро складе присягу, ми зустрінемося в офісі в Києві і почнемо втілювати нашу стратегію.

Тарас ПРОХАСЬКО,
філософ, письменник. У команді Петра Шкутяка куруватиме сферу культури.

— Справжня культура полягає в культурі вчинків. А найбільше для культури може зробити не якась міністерська постановка, а постава певної людини. Починаючи від того, як вона говорить, як вона живе, як вона робить, які в неї є цінності. Коли ця людина ще до того всього є публічною, є на очах, то це робить також неймовірно виховне значення. Культу-

ра — це також є естетика вчинків. Я зауважив таку річ протягом двох останніх десятиліть в Україні: це настільки негарні і нецікаві ті, хто є у владі. Винятково про когось з депутатів чи високопосадовців можна би було розказати щось цікаве. Скажу як літератор, що написати оповідання, про цих чисельних людей, які є вгорі, дуже тяжко, тому що тут треба писати протоколи, а не романи!

Сьогодні Україна має шанс привести до влади інших людей. І у Франківську також є особа, яка є носієм тої культури, про яку ми так довго собі думали і мріяли, яка плекається між нами, але яка немає виходу далшого і більшого. Петро є людиною, яка дуже цінне порядні цінності в інших людях, при тому він ніколи не є нищівним суддею. Він розуміє цінність кожної особи, кожного життя. Це є особа, яку я особисто вперше бачу серед наших політиків, яка не намагається бути не тим, ким вона не є, вдавати з себе когось іншого. Він знає, який він є і не приховує це. Відповідно, нічого крім довіри це не викликає.

Юрій ДРУК, фінансист, голова обласної філії державного Укресімбанку. Допомагатиме в розробці економічних законопроектів та муніципальної реформи.

— Я вперше наважився підтримати політичну особу. Ситуація зараз така, що, я вважаю, просто гріх бути осторонь і не зробити хоча би щось, щоб почалися зміни.

Ми всі почали дуже активно змінюватись в листопаді минулого року, кожен до цього долучився по-своєму. Ми повинні розуміти що економіка сьогодні — це на 90% концепція психологічна і тільки на 10% математична. На жаль, люди причетні до економіки зараз намагаються загнати нас в непотрібні дискусії: про

ставки податків, про те, які вони мають бути чи не мають бути, проте чи потрібен нам податок на нерухомість тощо. Але ми будучи з Петром знайомими років 15, вирастаючи разом, з кожним наступним роком ми розуміли, що насправді йдеться не про це. Намагаючись змінювати щось на регіональному рівні тут саме якраз в частині економіки, ми пересвідчилися, що без кардинальної зміни системи в цілому і самої економічної філософії, якою мислить більшість населення, нічого нам не вдасться зробити. Мінати треба систему. Для цього

потрібно йти в парламент. Світ у січні 2015 році активно вступає в еру стрімкого і критичного економічного переформатування. Ми будемо мати одночасні стрімкі процеси соціальної, культурної глобалізації, але економічної детлобалізації. В цьому плані саме економічна спроста мованість Петра на розмовник громад, на мою думку, як економіста, є правильною і перспективною на найближчий час. Тому зроблю все від мене можливе, щоб ми разом реалізували це на прикладі нашого міста.

**Більше про Коло експертів
Петра Шкутяка, ідеї, плани й програму
кандидата читайте на сайті shkutyak.org.**

Іван ЩЕПЕТЬЮК,
журналіст, письменник

За друга

За останній місяць чимало найкращих слів, які ми знаємо, почали втрачати свій первісний зміст. Правда, честь, порядність, Україна – читаємо на численних рекламних щитах. Око замилюється, і стає врешті-таки як не по собі бай-дуже, принаймні на якийсь час.

Нас укорте намагаються за-дурманити потоком політичної реклами, яка щедро летить з усіх сторін. Але я живу у своєму місті. І через кілька днів піду обирати депутата до Верховної Ради. Уже навіть запрошення надійшло. То й не дивно, що ще раз розмірковую, напрооти якого прізвища в бюлетені поставити "пташку".

Свій вибір я насправді зробив уже давно, і він, даруйте за самовпевненість, правильний. Адже я добре знаю, як і ми всі, що довкола точиться лише голлове одвічне протистояння – добра і зла, чесності і підлості, правди і кривди. Зло маскується, ведає вишиванки, просто-рікує про патріотизм, роздає щедрі подарунки і багато обіцяє. А ми знову вирішимо, на чий бік стати.

Протистояння це в наші дні набуло особливого змісту, адже за неповний рік за плечима – потоки крові, тисячі загублених і війна, які не видно кінця. Що буде з нашою країною та й нами далі, залежить значною мірою і від цих виборів. Хоч нерідко кажуть: "Наш один депутат, який би не був, у парламенті погоди не зробить". Зробить, запевню вас. Згадайте бодай кандидата-самовисування від Надвірної, проти якого на попередніх парламентських виборах спільно виступили ледь не всі так звані демократичні сили. Він не лише переміг, але й увесь свій час роботи у Верховній Раді безкомпромісно голосував проти режиму Януковича, брав активну участь у Революції гідності, готував і сприяв прийняттю найрезонансніших, найпотрібніших для нашого суспільства законів. Це тоді неодноразово звучало: "Людей треба обирати не за партійним брэндом, а за їхніми вчинками, за тим, що вони вже зробили корисного для української справи упродовж свого життя".

І подальші події лише це підтвердили. Висуванець від табору "об'єднаної опозиції" по тисмениці став однією із найогидніших тушок у нашій політичній історії. Щось подібне зараз відбувається з багатьма тими, хто йде до Верховної Ради, прикриваючись прези-

дентським брэндом. Мовляв, оберіть, а я вже від вашого імені допоможу президентові. Так і тицяє на кожному кроці, щоб розуміли: "Якщо не за мене, то проти президента".

Лави тих, хто намагається пройти під президентською маркою до парламенту, численні: представники колишньої влади, топ-менеджери олігархів, знайомі, заслужені і т. ін. Ці "заслужені" прізвища щоденно друкують з відповідними "заслугами" провідні українські сайти. Фантазматорійне колесо маніпуляції розкручене до неможливого: на біле кажуть чорне, на чорне – біле. А нас закликають у це повірити. За наші ж кошти будують дороги (так, такі необхідні), але під прицілом камер із гуглізуюю посмішкою ("От роблю задля громади передвиборний подвиг"). То нічого, що ми платимо податки і все, що влада має збудувати за них, то є її прямим обов'язком. Не вкрасити чи віддати для самореклами наблизеним до сильного владно-партійного корита, а спрямувати за призначенням: платити зарплати, пенсії, купувати ліки, будувати садки, школи, дороги...

То кого ж ми врешті обираємо, коли вся виборча кампанія окремих претендентів на народні голоси будеться на окупації, яке щедро тиражується в зовнішній рекламі, проплачених теле- і радіосюжетах? І навіть Інтернет без обридливого обличчя не відкріє свого чергового вікна? Як буде далі, коли зараз починається з брехні?

Натомість кандидат у народні депутати, якого обирали, навіть не так часто про-водять зустрічі з виборцями. Міг би частіше, та рани не дають. Приходить на мільярах, бо інакше не може. Але його слухають переповнені зали студентської молоді, бо своє право говорити з ними він виборів найвищим аргументом – кров'ю, яка пролилася за рідну землю, яка, як відомо з давніх часів, є останнім, беззаперечним доказом вірності Батьківщині. Ще перед війною він пройшов випробування голодуванням на Мовному майдані, даві брав участь у буремних подіях у Києві і, врешті, добровольцем пішов у батальйон "Айдар". Він не має коштів на тотальну пере-давиборчу рекламу. Молодий, але вже мудрий, із ґрунтовною освітою, досвідом управління і, без сумніву, патріот. Він покинув своїх маленьких дітей, батьків, друзів, рідне місто, щоб зупинити ворога на Сході, і воював за нас стільки, скільки зміг.

Він, без перебільшення, уособлення нашої гідності. Ми часто кажемо: "Нема пророка у своєму краї". Але в найтяжчих хвилинах з'являються люди, які серед розгубленості й випробувань готові взяти на себе відповідальність, турботу про всіх довкола. Колиш суспільний устрій у слов'ян, де рід мав виживати в тоній згуртованості, у допомозі один одному, називали "за друга". Це давнє слово не чезло, не розчинилося, воно актуальне й нині. Маємо стати за друга, пліч-о-пліч і довести, що наші молоді політики, що недавно воїни, можуть відстоювати Україну, наше місто, нашу "за-другу". Бо хіба ж нам залишається щось інше, аніж спертися на плечі побратимів і врешті зробити те, чого так пратнемо, – змінити країну, яку нам дав Бог.

Авторитетна підтримка

Знакові постаті української культури, відомі громадські діячі з Івано-Франківська та всієї країни звертаються до виборців Івано-Франківська із закликом підтримати на виборах до Верховної Ради України активіста Революції Гідності і добровольця "Айдару" Петра Шкутяка. Письменники, художники, журналісти, підприємці, освітні, правники, економісти і військові власноруч пишуть короткі звернення на підтримку кандидата і публікують свої фото з ними у соціальних мережах.

На сьогоднішній підтримку Петру Шкутяку висловили відомі журналісти Юрій Макаров і Ігор Померанцев, письменники Сергій Жадан, Юрій Іздрик, Юрій Андрухович, Софія Андрухович, Тарас Прохасько, Ірена Карпа, Роман Бойченко, художники Богдан Бринський і Мирослав Яремак, керуючий партнер юридичної компанії Андрій Романчук, підприємець Ростислав Шлук, фінансист Юрій Друк, голова Лістраційного комітету Єгор Соболев та багато інших людей, добре знааних і в місті, і за його межами.

Єгор Соболев

Юрій Макаров

Сергій Жадан

Ірена Карпа

Віктор Кіпіані

Тарас Прохасько

Андрій Романчук

Kozak System